

Acăsta făia ese
cate 3 côle pe luna
si costa 2 florini v. a.
pentru membri aso-
ciatiunie, éra pentru
nemembrii 3 fr.
Pentru străinatate
10 franci cu porto
postei.

TRANSILVANI'A.

Fóia Asociațiunei transilvane pentru literatură română
și cultură poporului romanu.

Abonamentul se
face numai pe cate
1 anu întregu.
Se abonează la Comi-
tetul asociațiunei în
Sibiu, său prin posta
său prin domnii co-
lectori.

Nr. 8.

Brasovu 15. Aprilie 1869.

Anulu II.

Din cronică lui Michailu Cserei. 1661—1711.

(Continuare).

La 1683. Ostilitatile intre nemți si turci se reincepu. Carolu de Lotaringia, cunnatul imperatului Leopold I. fu trimis in contra turcilor; vezirul inse decise, că lasandu alte cetăți fortificate, se mărga dreptu asupra Vienei. Astadata Mich. Apaffy si Mich. Teleki perdusera orice pofta de a mai fi in Ungaria si a lua parte la guera; sperantia la corona pentru unul si la palatinatu pentru celalaltu, disparuse cu totulu. Asia ei siovaiă cautandu preteste si dicêndu, că déca voru fi din Transilvania, garnisonele nemtiesci din Satumare si de arie voru intra in Transilvania si voru face stricatiuni. Marele veziru inse nu'i lasă in pace, ci le poruncí, că atatu principale, catu si trupele ardelene se ésa la bataia, pentruca déca le a placutu mai nainte o colinda pe la sultanulu, că se'i lase in Ungaria, acumu, candu insusi marele padisiahu se sculă din resiedintă sa si fi la óste, elu, Apaffy, carele este iobagiulu celuia, n'are se stea pe repausu in Transilvania; ci déca 'ia placutu se incépa, acumu se'i placa si finea; se nu i se urasca asia curendu, pentruca abia acuma se incepù guer'a.

De aici incolo se descriu pe scurtu operatiunile ambelor parti beligerante, pana candu marele veziru ajunse sub Vien'a. Lad. Vaida deputatulu lui Apaffy, trimisu mai dinainte la Vien'a in secretu, remasese stritorat u acolo asia, in catu pre candu Leopoldu I. fugí la Gratian si de acolo mai departe, Vaida inca o tuli cu curtenii imperatului. Acilea pentru istoria nostra sunt memorabile cateva informatiuni pastrate de cronicariulu Cserei din gura lui Vaida, dupace acesta se re'ntorsese dela Vien'a. Eca ce ne spune Cserei:

„Am auditu candu spunea Lad. Vaida, cumuca dupace ministrii (nemtiesci) afasera despre intențiunea turcilor de a merge asupra Vienei, mai multi dîsera catra elu: „Iupane Vaida, oricandu s'a incinsu focu in provinciile Maiestatei sale, totudeaua focul s'a escatu din Transilvania, precum vedem si acmù; se o sciti voi inse, că de se va intorice fortuna si de vomu potea pune man'a pe Transilvania, dieu că ve vomu invetia noi pre voi*).“ Vaida ne mai

spuse si atata, că in acea confusioare mare, pre candu esia imperatulu din Vien'a, vedienduse unii altii pe strate in vestimente unguresci, némtii indata'i strafigea dicendule: „Aha cani de magiari ce sunteti voi, că voi ati adus si pe turci preste noi.“

Pentruca se ne facemu óresicare idea inca si despre disciplin'a ostasiésca din Transilvania de pre tempurile acelea, scótemu la acestu anu dupa cronicariulu nostru cateva casuri de insubordinatiune, prin care se ilustra binisioru acésta ramura a vietiei transilvane. .

Apaffy se află cu trupele transilvane la Iaurinu (Györ); Mich. Teleki era generalu en chef. Unu oficieru secuiu, anume Stefanu Biró, barbatu altumintrea destulu de bravu, simtinduse camu reu si vediendu alaturea una fôntana, descalică, pentruca se bé apa. Teleki, carele in mersuri alergá candu inainte candu inderaptu, vediendu pe locotenente, ilu suduie dicendu'i: „Mei omu-de-nemicu fetioru de curva, cumu cutezi tu se descalici in tempu că acesta si se bei apa?“ Atunci locotenentele intorcenduse dela fôntana dîce lui Teleki: „Nu'mi bombani domnule; déca esci generalu cumu se cade, este lege, de am comisu ceva, da-me in judecata, pentruca asia se'mi ajute Ddieu, de voiu trage acésta sabia, acu 'ti punu capulu in palma.“ Lui Teleki ii trecu de gluma; ajungendu la statuine, chiama pe locotenentele si — in locu de a'lui dâ in judecata, ii dete unu galbinu de diece. — Pre catu tempu cantoná óstea la Iaurinu, Teleki oprișe, că in castre se nu cuteze nimeni a vende vinu, ci se cumpere toti din ospetari'a deschisa acolo de elu insusi. Samuilu Kálnoki inse, carui ii placea prea bine vinulu, avea cu sine dôua butoie de vinu bunu; unu amicu morbosu ii cere pe bani ceva vinu, éra elu ii trimite fara plata. Lui Teleki i se denunciă, că si Kálnoki ar fi cârciumarindu; deci ii amerintia dicendu: „Spuneti lui Kálnoki, că indata voiu dispune, că se se sparga fundulu butoielor lui.“ Kálnoki inse ii re'ntorse: „Spuneti acelui omu-de-nemicu asia si pe dincolo, că se'mi vina elu insusi, că se sparga fundulu butoielor; aici nu mai suntemu in Ardealu me!“ — La altu locu, totu in mersu, unu secuiu saracu din Ciucu se departase dela óste, pentruca se apuce cate ceva, pentruca secuui nostrii iu-

*) Adeveru adeveru au dîsu acei ministrii, pentruca dieu urmasii lor au si „inventiatu“ pe ardeleni; din mare nefericire

inse, că de ardeleni pana astazi nu s'a prinsu nici inventiatu'a buna, nici cea aspra; nici că au fostu ardelenii in stare de a se petrunde vreodata despre importanta tierei lor. Not'a comp.

bescu pred'a," adaoge cronicariulu cu naivitatea sa proverbiala. Teleki vede pe secuiu, alerga dupa elu; acesta o tulesce la fuga, avendu inse calu reu, Teleki ilu ajunge. Atunci secuiulu reculegânduse, impumna lancea si se intorce catra Teleki; acesta apuca pusc'a; secuiulu inse sare dreptu inaintea lui: „Contenesce domnule marii'a ta eceselenti'a ta." Teleki lasandu pusc'a dice catra secuiu: „Ai nebunitu prietine? Atunci secuiulu inca lasa lancea, éra Teleki ilu intréba: „Bine me, nu cumuva erai se rapedi lancea asupra mea?" Intr'unu norocu domnule marii'a ta eceselenti'a ta, dieu ca era se ti o infigu." Atunci Teleki scote cativa bani si i da acelui secuiu. Cronicariulu adaoge, ca lucrurile acestea le audise din graiulu lui Teleki, cumu le spunea la altii, pre candu era elu, adica Cserei, sierbitoriu (inassa) la cela.

Totu din acestu anu 1683 se cuvane a mai insemna, ca pe acelu tempu isi incepuse carier'a, precum se dice in dilele nostre, unu ardelénu anume Ioan Sárossi, carele mai anteiu mersese in misiune diplomatica la Pórt'a otomana, dupa aceea in dilele nemtilor (dupa ocuparea Transilvaniei) se facu protonotariu, apoi consiliariu si in fine mare comisariu provincialu, pana ce si acesta se neferici greu, precum se va vedea mai la vale.

In acestu anu se intempla marea batalia comanda de regele Ioanu Sobiesky in contra turcelor la Vien'a, spre salvarea capitalei si a imperiului intregu. Intr'aceea istori'a acelei batalii nu avemu trebuintia se o invetiamu din cronic'a lui Cserei, ci cu totulu de ariea. Noi se urmarimu totu numai afacerile transilvane si asia se trecemu la anulu.

1684. La acestu anu cronicariulu se occupa mai totu cu afacerile si mai alesu cu deserierea intrigelor si a caderei unoru barbati de statu, carii mai toti era de nationalitate romanésca, pe carii inse Teleki ii trantesce unulu dupa altulu, fara a cauta nici la nationalitatea, nici la religiunea loru, pentruca ce'i pasa ambitiunei, vanitatei, machiavelsmului de asemenei legamenti nobile si sublime! Cei dintai sacrificati dupa re'ntorcerea dela Iaurinu si Vien'a fusera Lad. Vaida si Mich. Barcsai, ambii romani*). Cserei porta ura mare in contra ambilor barbati de statu, din cauza mai virtosu, ca si ei persecutaseră pe tata-seu; cu toate acestea elu recunoscă, ca ambilor li s'a facutu cea mai mare nedreptate.

Se vedemu mai antaiu istori'a caderei lui Mich. Barcsai. Acestu Barcsai era in acei ani generalu si totuodata mare capitancu la curte; omu cu multa practica si prefacutu (fatiariu), intru atatu se sciuse insinua si la principele si la domn'a, incat elu si nōpteia intră la principele fara audiencea ori candu voiă**);

*) Familia Vaida remase si este pana astazi romanésca, din contra familie Barcsai se renumera intre cele renegate.

Not'a comp.

**) Se prea intielege, ca unu capitancu de garda va avea intrare ori-si-candu. De altumintrea gard'a de curte a lui Apaffy constă mai multu din — nemti adusi inadinsu . . . Idem.

éra de Mich. Teleki intru atat'a nu'i pasă nimicu, in catu se incercă se conduce elu insusi tote lucrurile si era in stare de a indupleca pe principale la multe fapte rele. Pre ceilalti boieri mari ii despretuiea; éra apoi fiindu elu si forte betivu, candu stă la benzeturii cu oficerii ceilalti, dicea in gur'a mare: „De voi afla, ca cineva este necredintiosu catra marii'a sa, indata'lui voiu impusca eu insumi. Lucrulu mersese asia departe, in catu din caus'a lui Barcsai se nascuse disgustu intre Mich. Teleki, intre principale si domna, pentruca principale credea, ca elu in tota Transilvania nu are sierbu asia creditiosu, precum era Barcsai. Unii amici ai lui Barcsai ilu reflectă uneori, ca se crutie pe boieri si mai alesu pe Mich. Teleki, pentruca de nu, dieu ii voru da de capu; elu inse le respunde: „Pre catu va fi domn'a in vietia, n'am se me temu de nimeni." Chiaru Teleki ii disese odata, ca se'si traga measurele, pentruca pana se afle domn'a, pana atunci altii de siguru ilu voru trant. De tote acestea lui Mich. Barcsai nu'i pasă nemicu.

Lui Mich. Teleki ii cadea greu, ca fiindu elu unchiulu domnei, totusi Barcsai se aiba credientu mai mare; preste acesta Teleki tinea de mare rusine, ca dupace densulu apucase deasupra primilor boieri, precum fusese unu Dionisiu Banffy si unu Pavelu Beldi, acum se devina supusu lui Mich. Barcsai. Deci Teleki inchiaia liga cu Grigorie Bethlen si cu ceilalti boieri mari in contra lui Mich. Barcsai*), apoi facura pe principale se creda, ca pre candu fusesera cu osta pe la Filek in Ungaria, acestu Barcsai ar fi conspirat cu Emericu Tökölyi in contra principelui, pentruca se aduca pe Tökölyi la tronulu Transilvaniei; deci fiinducă Barcsai este si comandante preste trupele de campu, usioru se poate intempla, ca elu se conturbe pacea; asia principale se apuce inainte si se trantesca pe Barcsai, mai nainte de a se cocce conspiratiunea lui. Acestu complotu alu boierilor in contra lui Barcsai se tinu in secretu atatu de strinsu, in catu domn'a afla de elu numai candu audí, ca pe Barcsai 'lu ferecasera in lantiuri. S'a disu mai de multe ori, cumea principale nemicu nu credea mai usioru, decat faimile despre aspiratiuni la domnia. Deci fiindu adunati „domnii" la Ernotu (Radnoth), pe malulu Murasiului, chiama pe unu capitancu de pedestre, anume Mateiu Madarász, unu omu hebeniu, naucu si blastematu, si i poruncescu, ca se arresteze pe Barcsai. In acelea minute Barcsai se afla in salonulu din afara. Madarász esindu ilu intempina si i dice: „Dumneata, jupane, esci robu, vino cu mine." Atunci Barcsai sta ca inmormurit, ne sciindu ce se fia acelu lucru; destulu ca'lui dusera si 'lu aruncara in fera in mania toturor protestelor sale, ca „arestarea lui n'ar fi cu scirea mariilor sale a principelui si a domnei"; dupa aceea punendu'lui pe unu caru, sub paza tare 'lu dusera la Fagarasiu.

*) In acelea tempuri era cumu amu dice, de moda, ca boierii se faca liga secreta, adica complotu unii asupra altora.

Not'a comp.

Din acestu casu alu lui Barcsai cronicariulu trage urmatóri'a invetiatura: „Ce e dreptu, dómnei nu'i placù arestarea lui Barcsai, acumu inse nu mai avea ce se faca. De aici se invetie oricine, că de si se simte siguru in gratia domnului si a dómnei sale, totusi se omenésca pre ceilalti colegi ai sei; pentrucà dómne, ce usioru potu scóte cei multi din gratia pe unulu, éra apoi domnulu si dómna se uita din dístantia mare, cumu gema elu in calamitate.“

De aici incolo Cserei spune, că din intemplare era si elu in Fagarasiu, pre candu diet'a tierei, (fieresce influentiata de inemici) inferà pe Barcsai cu not'a necréintie, de si nu'l potura convinge de nici un'a crima si cu atatu mai puçinu, că ar fi consipratu cu Tökölyi. Dela Fagarasiu ilu dusera in prisórea dela Gurgiu (Görögény), unde'lu ferecara cu lantiuri de gûtu. Pe atunci tatalu lui Cserei inca se afla robindu totu in acea temnitia. Scen'a intrevederei lui Barcsai cu Cserei, ambii in féra, este destulu de interesanta. Cu acea ocasiune a caderei lui Barcsai, strengariulu celu famosu Ladislau Székely, sciù se insiele pe Barcsai, pentrucà pe sub mana se'i inscrie lui mosii'a Jucu, cu scopu că se nu 'io pôta confisca inemicii. Székely puse juramentu, că déca va scapa Barcsai, cela i va restitui mosii'a. Intr'aceea blasteratul de Székely ceru dela Mich. Apaffy aceeasi mosiia pe sam'a sa si o castigă. Barcsai dupa scaparea sa cercă tóte midiulócele spre a'si recastiga dîs'a mosiia, ii fu inse preste potintia; pentrucà de si Székely intr'aceea perise de una bôla fórte scaravava, dara veduv'a lui maritanduse dupa St. Haller, in acesta 'si afla aparatoriu potente.

Istori'a caderei lui Lad. Vaida este, déca se pôte, si mai scarava, decatu a lui Barcsai. Clemente Mikes, carele nu era calvinu, ci catolicu, inse unu strengariu totu camu de calibrulu lui Székely, se avea fórte bine cu Mich. Teleki, pe care'lu adoptase vedi dómne, de nepotu de sufletu. Lui Mikes ii casiună pe mórtle, că se'si castige marele capitantanu din Trei-scaune. Teleki ii promise, că va face la principele totu ce va sci in favórea amicului seu; totuodata rogă si pe Lad. Vaida, că pre unulu ce avea trecere mare la curte, că se ajute si elu pe Mikes.

Pana aici istoriór'a acésta n'ar avea nici una insennata; cu atatu mai vîrtosu inse fragemu luarea amente a istoriografiloru nostrii la urmatoriulu episodu istoricu, pastratul totu de Cserei la loculu acesta. Din cele comunicate mai in susu scim, că Michailu Vaida fusese trimis la Vien'a pe ascunsu si cu insarcinare, că in casu de asia, se negotieze asupra tierei cu cabinetulu Vienei. Asia dara mai anteiu Apaffy celu impusul de turci la tronu si vezirulu seu Mich. Teleki au reapucatu prin Vaida firulu negotiatuiloru la curtea Vienei de acolo, de unde acela se rupsese prin mórtle nefericitului principe Ioanu Kemény, carele fusese clientele nemtilor. Eca deci, că acumu se pôte esplica fórte bine, pe ce cale vení in an. 1684 iesuitulu pater Dunod, că agente politicu

alu cabinetului din Vien'a. Cserei sustîne, că acelu iesuitu avuse misiunea, că intru ascunsu se induplcea tiér'a, adica pe locuitorii ei, a depune juramentu de fidelitate catra imperatulu Leopoldu. In diet'a adunata cumu se pare inadinsu spre acestu scopu, iesuitulu Dunod avu curagiul, că se spuna aristocratiei transilvane verde in fatia: „Nolentes volentes proteget vos sua Majestas,“ adica pe romanesce: Maiestatea sa ve va lua sub protectiunea sa tocma si in contra vointiei vóstre. Pater Dunod nu ar fi potutu pronuncia acelea cuvinte in adeveru memorabili, déca nu ar fi cunoscetu din capulu locului, de ees., că betivulu si miserabilulu Mich. Apaffy numai cu numele mai era principe, precum si că complotul partitei nemtiesci prinse de déjà radecine profunde nu numai la pucinii catolici din Transilvania, ci si la un'a parte insemnata a boierimei bastarde (corcite) romano-magiare calvinesci, in fine, că romanii, adica poporulu si clerulu romanescu, preste-satulu de tirani'a cea mai intensiva concentrata asupra lui din tóte partile si in lipsa totala de orice altu scutu aparatoriu, inca 'si intorsese ochii sei catra Vien'a. . . .

Dupa acestea se ne re'ntórcemu totu pe urm'a cronicariului la istori'a caderei lui Mich. Vaida si se o contragemu numai in cateva sententie.

Amu premisu, că Clemente Mikes era papistasiu. Acelu omu indata ce vedi pe pater Dunod in tiéra, se folosi de ocasiune, pentrucà in cointielegere cu ceilalti catolici se formuleze mai multe pretensiuni la diet'a tierei, carea pana atunci totudeaua calvina in majoritatea sa, adesea persecutá si pe catolici dupa poft'a ânimei. Totu pe atunci hebeuculu Apaffy intréba pe Mich. Vaida dicendu: „Jupane Vaida, jupanulu Teleki cere capitanatulu din Trei-scaune pentru Clemente Mikes; esci si dta de acea parere?“ Lad. Vaida respunse: „Marii'a ta, dara cumu ai potea concrede marii'a ta lui Clemente Mikes una provincia asia frumósa, constatória din atatea mii de ómeni, carii precum audiu eu, sunt mai totu reformati, candu elu mai deunadi isi batu jocu in modu atatu de scaravava de popii mariei tale in fatia tierei si cu veta-marea demnitatei mariiei tale.“ Intr'aceea întră Teleki la principele, pentrucà se'i propuna destituirea lui Ioanu Nemes din postulu de prefectu alu Trei-scaunelor si inlocuirea lui prin Clemente Mikes. Cu acésta ocasiune Teleki voindu se'si ajunga scopulu mai pe siguru, dechiarà pe bietulu Nemes de nebunu, éra pe Mikes de unulu dintre boierii cei mai credintiosi. Astadata inse a patî'o si Teleki, pentrucà principele Apaffy iritatu puçinu mai nainte de Vaida in contra lui Mikes, se rastî la Teleki dîcîndu'i: „Jupane, me miru, că tu, care te dai de reformatu, voiesci se castigi capitani'a Trei-scaunelor pe sam'a unui persecutoriu atatu de blastematu, precum este Clemente Mikes. Pana vomu fi noi in viétia, elu capitanu nu se va face, si dumneata se'i spun, că se nu mai cuteze a injura pe popii nostrii, pentrucà se me bata Ddieu, déca nu voi pune se'lui spendiure

pe acelu omu reu si tradatoriu chiaru de port'a lui.“ Teleki esindu rusinatu, dîce lui Clemente Mikes: „Unchiule, canii iti rósera curelele*); éca ce a dîsu principale, a dîsu asia si pe dincolo.“ Era Mikes respunse: „Sciu eu cine 'mi facù acésta; Lad. Vaida flecarí principelui; se vedi inse nepóte, cà nu va trece multu, pana ce'i voi scóte eu nasulu din curulu principelui.“

De atunci incolo Mikes si Teleki isi totu batura capulu, cumu se pótă surpa pe Lad. Vaida, pentrucà de tradare nu potea fi nici vorba, mai alesu că Vaida apucase a schimba ânelulu cu fíc'a lui Andreiu Tol-dalagi, care era ruditu de aprópe cu principale. In fine ei inventara una calumnia afurisita in contra lui Vaida, platira adica grosu la doi sierbitori ai lui Vaída, pentrucà se fuga dela elu si apoi se spuna la lume, că ei au fugit u numai din cauza, că-ce Vaida era sodomitu, precum sunt turcii. Indata apoi Teleki alérgra la domn'a si denuntia pe Vaida de sodomitu. Domn'a crediendu mintiun'a unchiului seu, indata alérgra la barbatu-seu și spune mintiun'a tocma pre candu Vaida se gatea intr'una misiune la Constantinopole. Dupa acésta pe Vaida 'lu arestara in Fagarasiu si legandu'lu pe unu calu, ilu trimisera in prinsore la Gurgiu, inse fara că se fia fostu infatișiatu cu denuntiantii sei, adica fara nici-una judecata. Tóte averile lui Vaida fusera depredate, éra anume treidieci mii fiorini ii rapí Teleki. Dupa cativa ani de robia Vaida scapà, remase inse că vai-de elu, lipsitu mai de tóte midiulócele vietiei.

Totu la anulu acesta Cserel mai insîra una multime mare de impilari si hotii cumplite, comise de Teleki si de Clem. Mikes mai vîratosu in secuime cu ocaziunea investigatiunilor si conscriptiunilor, care se facea spre a clasifica pe locitorii in nobili, ostasi si iobagi.

(Va urma).

Domnule secretariu!

Epistolele D-tale, cu care te-ai adresatu catra mine, imi ridicara tóta seropulositatea, ce mi-o causaseră pretensiunile unor domni, atingatòrie de asia dîsulu „stilu populariu“ convingêndume, că elu nu poté fi impedimentu scrierilor mele, ce nesuiescu a le desfasiura mai departe in fóia asociatiunei „Transilvan'a“ spre luminarea poporului si in directiunea acésta.

E dreptu, ca obiectulu de care me ocupu, este pentru romani inca strainu; e dreptu si atat'a, ca acestu obiectu isi are asia dîcîndu limb'a sa propria si pentru aceea se pare cu atatu mai greu; inse nici aceea nu vomu poté nega, că totu lucrulu trebue se aiba unu inceputu, apoi fia acesta ori catu de greu.

Noi, cari suntemu camu de multisioru si amu inceputu a lucra pe atunci, pe candu națiunea romana

ti se paré ca jace in amortiéla, scimu ce vré se dîca a face cu poporulu, scimu cate suntu greutatile ce se lungescu in cale, candu vremu se'lu intieptim. Acésta experientia o facuramu de atata orì, si ce erá de noi, déca ne spariamu de ele indata dela inceputu, candu se iavea cate un'a cucuveica, ce cautá cu ochi rei asupr'a nôstra. Iti vîei aduce aminte Domnule secretariu, cumu venindu unulu din noi dintr'unu anghiu si altulu din altu anghiu, ne intalniramu colo in caldarea muntilor*), si in tómn'a anului 1837, candu D-ta luasi asupr'a intre cele mai grele impregiurari sarcin'a de publicistu, ér' eu unu oficiu forte gingasiu, cumu ne svatuiamu, de unde si cumu se incepemu, că se fimu catu se pót de bine priceputi si astfeliu se potemu folosi poporului, si ce s'a facutu de atunci incóce!

Se luamu subîrile corespondintie si sprintenii articulasi, ce se iaveau atunci că nisice mugurei plâpendi, inse capaci de viétia, de si acést'a se reteză necontenitul cu ascutiesiulu fórfecelor neinduratului censoru spre cea mai mare dauna, necazu si ostenéla a D-tale; se i comparamu cu articulii cei ponderosi si cu corespondintiele meduvóse, ce'si redica astadî capulu in jurnalele nôstre mai cu séma in „Albin'a“ si „Federatiune,“ că nisice arbori ramurosi, plini de mandria in poterea vietiei loru si fara frica de fórfecelle censurei, apoi si nevrendu trebue se dîcem, că in adeveru amu propositu si că multu amu propositu.

Mai sci Domnule secretariu, că cu totu necazulu ce ne intempiná, cu tóte greutatile si prejudetiele multor'a, cu tóta censur'a neinduplecabila, „Gazet'a“ si „Fói'a“ se latî din anu in anu totu mai tare, incatul se citea si de acei ómeni, cari inainte se parea ca s'aru teme de ea, că de ceva fermecatoriu, pana ce se facù atatu de interesanta, incatul frattii nostrii cei de peste Carpati, cati nu se inchinau politicei muscalesci de atunci a baronului Rükmann, si literatii nostrii din tóte partile Romaniei affara aci centrulu intalnirei loru. Prin „Fói'a“ pentru minte, anima si literatura“ si prin „Gazet'a Transilvanie“ s'a pusudara fundamentulu diarielor si foiloru nôstre cate aparu astadî spre cea mai mare bucuria a romanilor in directiunea politica, comerciala si industriala, beletristica si umoristica, literaria, bisericésca si pedagogica, la care poporulu, precum se vede, s'a dedatul catu de bine. — Dar' fiinduca tempulu, in care traimus, se pót numi cu adeveratul tempulu luptelor, nu e mirare, că tóta tendenția inteligenției nôstre si a poporului inclina spre directiunea politica cu daun'a foiloru literarie. Asia eu numai de ací imi pociu esplica tanguirea eruditului nostru literatu si redactoriu alu „Archivului“ despre neparticiparea publicului nostru la acesta fóia unica in feliulu seu; cu tóte că si eu suntu aplecatu a crede si atat'a, că ómenii nu o citescu cu acea atentiune, ce intru ade-

*) Adica: ai cadiutu in mare disgracia.

Not'a comp.

*) In pasulu Temisiu, cale de 2 óre dela Brasovu. N. red.

veru o aru merită si care potemu dîce, fara că se eesageram, că ea este fal'a romaniloru. Cá amaratiunea se fia si mai mare, mai vine si indresnetiulu atacu alu dlui T. Maiorescu, fiului neuitatului nostru amicu.

Pe terenulu dieteticu si higienisticu suntemu mai seraci. Acésta impregiurare m'a facutu, că se împartasiesc din candu in candu unele notitie si in directiunea acésta. Esperient'a ne invétia, că pana ce posedemus sanatatea, nu o scimus crutia dupa cuviintia, ci déca o perdemu, nu scimus, cumu se o re-castigamu. In desiertu vomu face noi politica, déca corpulu nostru va fi struncinatu de bôle; in desiertu se va ostenu inveniatoriulu si pedagogulu a cresce copilulu, că se'l faca omu, déca nu scie, nu cunóisce, cari suntu organele, prin cari se lucre spre desvoltarea lui. Astadi nu mai ajunge a cunóisce lucrarea spiritului din psichologia, ci noi trebuie se cunóscemus si organele si aparatele, prin care lucra elu. Avemu se cunóscemus corpulu nostru cu tóte organele lui, avemu se cercetamu, cumu lucra acestea, cari suntu stimulii, ce le indémna si érasi cari le impedeca in lucrarea loru. Ori catu ne vomu sili a incunguriá materi'a in esplicarea lucrarei spiritului, totusi esaminandu, că elu numai prin creeri si nervi pôte lucrá si scrutandu conditiunile, sub cari se desvólta activitatea lui, nu o potemu negá. Telegrafistulu, că se comunice ideele nóstre intru o distantia ori-care, are lipsa de bateria electrica, in care se nasce aceea ce inpinge ide'a; corpulu nostru are trebuintia de creeri, unde se se nasca ide'a. Bateri'a electrica a telegrafistului cere o materia, care se o sustienă in activitate, adica zincu si vitriolu; creerii nostrii de albusiu si de o unsóre fosforica, (fara fosforu nici o cugetare), ce le capata din bucate corespundietórie. Telegrafistului ii mai trebuie inca si sirma; trupului nostru nervi. La telegrafu trebuie se mai fia cineva, care se puna acestu aparatul in misicare, la corpulu nostru stimulii din afara (lumin'a, sonu etc.) si din laintru (voind'a), care se irite nervii. Aparatulu electricu are se fia in ordine buna, pentru că se fia capace de a propagá scirea; nervii au se fia sanetosi si desvoltati dupa cuviintia etc. Aceste legi au cea mai mare ponderositate la educatiune si la castigarea toturoru facultatiloru si deprinderiloru corporali si spirituali, bune si rele, cate numai sunt posibili, precum si la anumite aplecarí spre bôle; pentru aceea cunoscintia loru nu ne pôte lipsi.

O idea mai chiara despre lucrarea stimuliloru vitali (influntie, potentie, intaritatiuni esterne lucratórie asupr'a nóstra), e cu atat'a mai necesaria, cu catu pana ce acestia lucra asupr'a organismului nostru intr'unu modu individualu, normalu cu etatea, secesulu si clim'a, va remanea si procesulu prefacerei lui normale si organismulu se va aflá sanetosu. Déca inse se voru micsiorá séu marí stimulii vietiei, organismulu se va afla in stare abnorma, adica bolnavu. De exemplu D-vóstra aveți acolo bai de aburu forte

bine intemeiate; cei cari voru sci se le intrebuintieze dupa individualitatea loru, se voru folosi de ele că de nesce stimuli de viatia; din contra cei nepătiti voru intempina urmari rele; ceea ce inse nu se pôte ascrie baiorui, ci necunoscentiei nóstre.

Voiu starui dara a dâ despore acestea cele mai posibili desluciri; éra incatul nu me voru pricepe lectoii la citirea dintaiu, ii rogu se le repetiesca; si dac'a nu voru fi ingreunati de fatalulu prejudgetiu, că numai medicii au se cunósea structur'a corpului nostru, apoi ii incredintiezu, că me voru pricepe.

Cu distinsu respectu remanu alu D-tale stimulatoriu

Dr. Vasieiu.

Epistole agronomice.

Epistol'a IV.

Amice! Primavér'a e aci, tempulu in care economulu trebuie se'si desvólte tóta activitatea sa; se'ti spunu dar ce ai de a lucrá in Aprile, mai anteu in genere, apoi mai speciale.

In giurulu casei. Ventura, amesteca bucatele in granariu, că se nu se incube galgariticle. Acum e tempulu celu mai acomodatu spre a albi pend'a. Curatia si aeresce celariulu.

In giurulu animaleloru domestece. Animalele care-su de a fetá, le grigesce si nutresce bine, amestecandu nutretiulu usucatu cu verde. Oile se potu scôte la pasiune pre campu usucatu, incungiurandu locurile umede. Purcelii de sementia se se nutréscă bine.

In gradin'a de pomi. Se facu gardure vii si se reparéza; se facu gropi in giurulu pomiloru, se continua nobilitarea loru si curatirea de omide. Scol'a de pomi se sapa si plivesce. Pomii se stramuta inainte de a inverdi.

In vinii. Se desgrópa viti'a, se paruesce si ceruesce, apoi se pôte si sapá. Se punu cepure de vitiua in scola de vinia, că se se inradecinez.

Pre campu. Se continua semenatulu de primavéra, semenanduse granulu si rapiti'a de primavéra, ordiulu, pastalfosele si napii, nutretiu: trifoliu, lutiern'a si mazerichi'a, apoi canep'a si inulu; se punu cartofii; trifoliulu se grapa, déca pamentulu ar fi prea indesatu, si se presara cu gipsu. Locurile deserte prin fenatiu ori pratu*) se sémena cu sementie de arburi, séu flori de fenu.

Stuparitulu. Stupii se curatia si esaminéza, celi mai debili se nutrescu cu miere.

In specie.

In granariu. Inimiculu celu mai mare alu bucatelor suntu galgaritiele (Galandra granaria), cari 'si asiéza primavér'a ouele in granuntia, din cari dupa 6 septemani esu viermuleti, cari consuma miediulu

*) Livada si lunca in Rom.; in Ardealu se dice rítu, in se forte reu, pentru a pre langa ce este coruptu din ung. Rét, apoi rítu in Rom. insémna botu, de ecs. la rimatori.

Not'a red.

granuntiului apoi se impapuséza. Preste iérna se ascundu galgaritiele prin crepaturele granariului séu ale cosiului, primavér'a aparu de nou si'si punu oueie in bucate.

In contr'a galgaritielor celu mai bunu midiulocu e curatieni'a, acrira granariului, venturarea séu amestecarea bucatelor, prin cari se alunga acestea insecte; se departa tóte remasitiele pline de pulbere. Déca pre langa tóte aceste bucatele sunt atacate de galgaricie, aceste se vendu séu folosescu numai decatu, granariulu se desierta, se curatia bine si se oparesce cu lesia tare mai de multe ori, apoi se remana golu preste tóta vér'a si tómna. Se dice, că déca granariulu se fréca cu cépa si prin bucate ici colea se pune cate o mana de fenu, nu se apropie galgaricie de bucate, ér déca se afla in bucate, se potu omori, desiertanduse bucatele intru o bute, in care se va fi arsu mai nainte putiosa (Einschlag), apoi astupanduse gur'a se travale incóce si incolo, dupa catuva tempu se pote desiertá si repetí de nou, pana ce se gata bucatele respective. Miroslu de putiosa ese din bucate, déca se amesteca séu ventura de cateva ori.

In gradin'a de pomi. In scól'a de nobilitatu se continua nobilitarea prin oculatu, altuitu, in crepatura, in lature, sub scórtia si prin imparechiare (copulatiune). La nobilitarea pomilor lucrulu principale e, că cutífulu se fia bine ascutit, incatu taliatu'r'a se fia neteda; apoi ranele causate se ungu cu céra de altuitu, cu pamentu ori cu alta mistura asemenea. Spre acestu scopu mai acomodata e urmatórea mistura: Lia $\frac{1}{2}$ punctu resína, o topesce intr'unu vasu pre focu linu, amestecandu necontenitu; dupace s'a topit, adauge $2\frac{1}{2}$ —3 loti spiritu de vinu (Weingeist, se afla mai bunu in apoteca). Acést'a mistura nu e scumpa si remane fluida, incatu cu unu lemn o poti unge pre loculu altuitu, si eschide pre deplinu aerulu dela loculu impreunarei surcelului.

Cér'a de altuitu se face asia:

Lia céra galbina	8	loti
resína alba	18	"
terpentinu grosu	4	"
oleiu de lemn	1	"
seu	1	"
sum'a		32 loti.

Tóte acestea se topescu la focu linu, amestecanduse ne'ncetatu, apoi se desierta in apa rece, unde se frementa si se forméza in bucati dupa placu, se invelui in chartia oleósa si se pastréza in celariu. In casurile de intrebuintiare mai anteiu se unge pre carpa si asia se léga cu acést'a loculu altuitu.

Se mai pote altu si cu lutu. Lia lutu (argila), cenusia si balega de vita in asemene mesura, le frementa bine, adaugéndu si puçinu Peru de vita taliatu menuntu. Diferitele metoduri ale nobilitarei pomilor ací nu le potu descrie, de órece ar fi necesariu se cae folosescu si de uncle figure desemnate, fara de mri ar fi desierta tóta esplicarea mai departe.

In vinii. Nu e totu un'a, ori si de care parte a vitiei vomu implantá parulu. Déca jace vini'a catra sudu (médiadí), atunci potemu implantá parulu de catra médianópte langa vitia; déca vini'a jace catra sudvestu, atunci parulu se se implante de catra médiadí; déca va jacé catra resaritu, atunci parulu inca se implantá de catra médianópte. Aceste se facu asia; de órece estu modu vitia remane intórsa mai bine spre faci'a sórelui.

Viti'a de vinia scuturanduse pre incetulu, se scóte din pamentu, in tempu senimu, lucrando numai camu pana la 2 óre dupa amédiadí, că nu cumva urmandu ghiatiulu de nóptea, se strice vitielor u mede, pe cari le ai scóte de catra séra, fara de a fi apucatu se se usuce. Viti'a candu se cercuesce, se nu se stringa prea tare cu legatur'a, spre care scopu e mai buna canep'a netopita, apoi mnielusiele de salce.

Viti'a de vinia se inmultiesce prin botosítu, séu prin cepure, tómna séu primavér'a. Cepurele sunt mai cu succesu, déca se talia si cu puçinu lemn betranu, ce inse nu e neincungiu ratu necesariu; se inradecinéza si numai lemnulu celu teneru, déca a fostu deplinu coptu; dar se nu se lase cepurile prea lungi, ci numai de 3—4 muguri; se ingrópa apoi in pamentu asia, incatu numai unu muguru se remana afara, dar nu in pusetiune perpendiculararia (oblu in susu), ci plecata. Acést'a e mai cu scopu a se face tómna — mie 'mi succesera mai bine cele plantate de tómna, că cele de primavér'a; — se pote inse si in lun'a acést'a, déca are omulu vitia. Mai bine e, că cepurele se se planteze mai anteiu in gradina in scól'a de vitia, unde in tempu de seceta se se ude si se se tien curate de buruena prin sapatu si plivitu; dupace s'a inradecinatu bine, in alu 3lea anu se potu straplantá in vinia.

Se intempla inse adeseori, că cineva voiesce, că cutare specia buna de vitia se o inmultiésca numai decatu in mesura mare. La acestu casu talia viti'a in atatea bucati, cati muguri are, de órece fiacare muguru de vitia e in stare a produce o planta noua, lasandu de ambe partile mugurului lemn camu de 2 degete; aceste bucati de vitia se plantéza in struture curate si bine cultivate, camu de 3 degete departate unele de altele, in pusetiune plecata, in catu mugurulu se fia in pamentu, ér unu capetu alu lemnului in suprafaci'a pamentului.

Pre campu. Granulu de primavéra că si celu de tómna iubesc pamentu mai multu lutosu decatu arenosu si grasu, dar nu de nou gunoitu; dupa trifoliu, mazerichia ori cucuruzu gunoitu produce bine; e cu scopu, că se i se are pamentulu de tómna fara de a se grapá, apoi primavér'a se pote semená fara de a se mai ará, ci se astupa numai cu grap'a, de órece atatu granulu de primavéra, catu si celu de tómna nu e iertatu se vina mai afundu in pamentu, decatu de $1\frac{1}{2}$ —2 degete. Pana pre la midiuloculu lunei acestei'a se fia in pamentu.

Ordiulu (Hordeum) are mai multe varietati, pre-

cum: ordiu cu doue dungi, Hordeum distichon; cu patru dungi, Hordeum vulgare, si cu siese dungi, Hordeum hexastichon, apoi mai multe varietati golasie, Hordeum vulgare coeleste vel nudum.

Ordiulu iubescem pamentulu midiulocu, adica de acela, care contine camu atat'a lutu, catu si arena; dupa cucuruzu ori napi gunoiti produce bine, la care casu pamentulu se se are de tómn'a, se sémena in regiuni mai calduróse prin Martie si Aprile, ér in regiuni mai reci in Maiu. Déca nu s'a cilindritu*) — apasatu cu travaliculu (Walze) — indata ce s'a semenatu, e bine se se cilindreze, candu a crescut la marimea unui degetu, in tempu usucatu.

Dupa impregiurarile de astazi ar fi de doritu, că economii nostrii se tinea vite mai multe si se le nutrésc mai bine, că in vite potu avé castigulu celu mai mare, avendu aceste pretiu, pre candu fructele nu au mai nici unu pretiu. Deci se amintescu cevasi pre scurtu si despre cultivarea nutretiului, cu respectu la lun'a acést'a.

Intre plantele de nutretiu loculu anteiu 'lu ocupa trifoliulu pratense, Trifolium pratense sativum, Rothklee, Kopfklee. Acesta produce fenu multu si bunu in pamentulu, in care se produce granulu de tómn'a, iubescem totusi o clima mai multu recorósa si umeda, decatu usucata; pamentulu se fia midiulocu bunu, adâncu aratu si curatu de buruena, mai bine dupa cucuruzu, napi gunoiti, ori in ogoru, semenanduse cu spicóse de tómn'a ori de primavéra. Acum se pote semená deodata cu ordiulu, semenanduse si acoperinduse mai anteiu ordiulu, apoi se semena trifoliulu si se grapa leganduse spini dupa grapa; pre unu jugeru trebuie 16—20 punti de sementia. Semenatur'a de trifoliu presaranduse cu gipsu, produce duplu.

Lutiern'a (e cea mai buna cea francésca), Medicago sativa, e cea mai vechia planta de nutretiu intre cele cultivate; o cultivau si Romanii antici sub numele herba medica, fiinduca se trage din Medi'a, despre care Columella in cartea II. 11 dice: „Sed ex iis, quae placent, eximia est herba Medica; quod cum semel seritur, decem annis**) durat; quod per annum deinde recte quater, interdum etiam sexies, demetitur; quod agrum stercorat; quod omne emaciatum armentum ex ea pinguescit; quod aegrotanti pecori remedium est; quod jugerum ejus toto anno tribus equis abunde sufficit etc.“

Lutiern'a iubescem pamentulu bunu cu patru' superioara adâncu, curatu si adâncu aratu, se sémena că si trifoliulu cu bucate de primavéra camu 23—24 punti pe jugeru. Déca pamentulu lutiernei e intarit, in Martie séu Aprile se grapa in tempu usucatu.

Inulu iubescem o clima moderatu calda si camu umeda, produce bine in regiuni muntóse si pre langa ríuri. Pamentulu de inu se fia infenatu, raru si nu

idesatu, dar totusi se retiena umediél'a, bunu, dar nu prea grasu; produce bine in tielina sparta de nou, dupa trifoliu, cartofi, napi si dupa canepa. Inainte de siese ani se nu se cultiveze a dou'a óra in unulu si acelasi locu. Tielin'a se se are de tómn'a; apoi primavér'a se sémena inulu, ér dupa sapatória se se are de doue ori, apoi se sémena inu, éra dupa spicóse si de 3 ori, dupa aratura totudéun'a se urmeze grap'a, luanduse afara aratulu de tómn'a, candu nu e iertatu a se grapá. Inulu de sementia se se semene separatu de celu de torsu; celu de anteiu se sémena mai raru, ér cestu din urma mai desu, si nu se lasa a se cíce deplinu că celu de sementia, la care casu tortulu va fi cu multu mai finu. Inainte de semenatu se ara pamentulu, se grapa, apoi se sémena camu 6—8 metrete (16 cupe) pe unu jugeru, si in urma se acopere cu grap'a, grapanuse mai de multe ori, déca ar fi necesariu. Canep'a iubescem pamentulu adâncu cultivatu, moderatu umedu si nu prea tare espusu tempestatiloru, grasu si camu lutosu, séu midiulocu, ii place gunoiulu de oi, ori de porumbi si cenusia. Se ara pamentulu de tómn'a si primavér'a de nou, că se fia menuntu, apoi se sémena catra finea lui Aprile séu in Maiu si se acopere cu grap'a.

Blasiu, in Martiu 1869.

Stefanu Popu.

Adunarea societatii Transilvania.

(Fine).

III. In virtutea art. 19 lit. c) din statute se proclama de membrii ai adunarii urmatorii domni:

1) C. Racovitia din Caracal	583	lei	33	bani
2) B. Golfinénu „ Craiov'a	296	„	29	„
3) Eliodor Vergati „	296	„	25	„
4) Demetriu Caprénu „	200	„	—	„
5) Dna Ecaterina Panu „	165	„	90	„
6) Gener. G. Adrianu, Bucuresci	150	„	—	„

Se da lectura frumósei scrisori, pe langa care dn. generalu inaintéza societatii acésta suma.

Scrisórea se asculta intre cele mai vii aplause.	7) E. C. Corneti, Craiov'a	142	lei	22	bani
	8) I. Teodorianu, „	142	„	22	„
	9) Ales. Cristofi, „	142	„	22	„
	10) T. Gigurtu, „	142	„	22	„
	11) Vasile Manu, Bucuresci	141	„	68	„
	12) Colonelu D. Leca, Iasi	141	„	—	„

Se da lectura depesiei telegrafice, prin care dn. colonelu Leca inaintéza acésta suma dlui presiedinte alu societatii, in urmatorii termeni: „Vediendu cele relatate de dvóstra in diariulu Romanulu si in care sférsiti cu frasea: nu toti generalii romani voru scóte sabi'a asupr'a societatii nóstre, me grabescu a ve anuncia, ca prin posta v'amu trimisou douisprediece galbeni pentru a puté fi si eu membru.“ (Vii aplanse.)

13) St. Sichlénu, Iasi	141	lei	—	bani
------------------------	-----	-----	---	------

Se da lectura telegramei dlui Sichlénu catra presiedintele societatatiei in urmatorii termeni: „Inscriti-

*) Cilindrulu l'au folositu si strabunii romani — cylindrus — vedî Virg. G. I. 179. Pliniu XIX. 46. Columella XI. 3. 33, 34.

**) Pliniu XVIII. 43. dice, că dureza 30 ani.

me, ve rogu, cu 12 galbeni că membru alu societatii, ce presidat! acésta pentru a ave si eu o mica participa intru acésta opera de binefacere națiunale si că protestare in contra reu-voitorilor cutesatori, cari au ajunsu a nu respectă nici simtiemintele generose.

14) Printiulu A. C. Moruzi, Svoresci	141	lei	—	bani
15) N. Socolescu, Craiova	140	"	—	"
16) Ilie Popescu,	140	"	—	"
17) G. Carcénu,	140	"	—	"
18) I. Georgescu,	140	"	—	"
19) M. Zavaru,	140	"	—	"
20) G. D. Amanu,	140	"	—	"
21) Iord. Balacescu,	140	"	—	"
22) A. Protopopescu	140	"	—	"
23) I. Virvorénu,	177	"	75	"
24) Printiulu G. A. Sutiu, Hanteschi	117	"	50	"

remane datoriu dupa statute 23 lei 50 bani.

IV.. In virtutea art. 25 din statute dn. presedinte propune alegerea unei comisiuni din sinulu adunarii, pentru esaminarea socotelelor societatii dela 1. Iuliu pana la finele lui Decembrie an. tr.

Facenduse alegerea, presedintele proclama de membrii ai comisiunii pe domnii:

Dr. A. Fetu, vicepresed. adunarii legislative.

G. Ghitiu, deputatu.

Capitanu Lupascu.

Timolénu, referendariu la curtea de comptu.

Aristide Pascalu, profesore.

I. Alesiu, comerciante.

Adamescu.

Dn. dr. Fetu multiamesce adunarii de onórea ce i-a facutu, si i pare reu, că avendu chiaru mane a plecă la Iasi cu concediu, i este peste potintia de a imprimi acésta insarcinare onorifica.

In loculu dlui dr. Fetu se alege dn. Sisie.

V. Dn. presedinte aduce la cunoscintia adunarii protestulu si declaratiunea comitetului din 15. Dec. 1868, asupra atacurilor indreptate in contra societatii de dn. generalu Tell in siedint'a senatului din 29. Noemvrie aceliasi anu, precum si a traducerii infidele a discursului acestui dn. senatoru, ce a aparutu in editiunea francesa a Monitorului oficiale Nr. 2, punendu in vederea adunarii punctulu 3 din acestu proiectu, care suna: „remane rezervata adunarii generale a societatii a luà orice alte mesuri ar gasi de cuviintia, pentru satisfactiunea sa.“

Dn. Stoianu luandu cuventulu, dupa órecari desvoltari propune ca adunarea, regretandu atacurile redicate asupra-i si insusindu-si protestulu si declaratiunea comitetului, se tréca la ordinea dilei.

Mai ie cuventulu dn. Corvinu.

Dupa aceea adunarea insusindu-si protestulu si declaratiunea comitetului, trece la ordinea dilei.

VI. Se da cuventulu dlui G. Misailu, care rostesce unu interesantu discursu, in care, dupace face o analisa remarcabila a baladei „Mihulu Copilu,“ trece la starca intelectuale a romanilor din Transilvania, pe care o analiza cu eruditii.

VII. Se propune si se primesce in unanimitate a se aduce multiamire societatii de arme, pentru buna vointia ce ne-a aretat, dandu-ne localulu seu pentru tienerea siedintielor adunarii.

VIII. Adunarea decide, că a dou'a siedintia se se tinea dumineca 9. Februarie 12 óre din dî.

IX. Adunarea incuvintieza, că acestu procesu verbale se se verifice de catra comitetulu societatii spre a se poté publica catu mai curendu.

X. Siedint'a se radica la 4 óre.

Datu in Bucuresci 26. Ianuariu 1869, in localulu societatii de arme etc.

A. Papiu Ilarianu,
presedinte.

P. G. Cetatianu, N. B. Drocu, Gr. Demetriade,
secretari.

 Din cursulu de pre anulu I. alu acestei foi periodice „Transilvania“ se mai afla a-própe cincidieci écemplaria legate si depuse in cancelari'a asociatiunei la Sibiu. Acelu tomu coprinde afara de actele si discursurile oficiali emanate dela adunarea generala si dela comitetu, cumu si afara de multe publicatiuni literarie si varietati etc., urmatorii articlui:

Culegere de documente istorice. (Articolu pregatitoriu), de G. B. Ideile fundamentali ale economiei nationale, de dr. Tincu.

O privire fugitiva preste literatur'a romana si lips'a unei istorie critice a literaturei romane, de Justinu Popofiu.

Economia nationala, de Stefanu Popu.

Despre Odele si Epodele lui Horatiu, de G. J. Munteanu.

Prefatia la C. Svetoniu, tradusu de acelasi.

Despre istoria naturala, de Simionu Mihali.

Dr. Vasilie Popu, (biograficu), de G. Baritiu.

Moldov'a la anulu 1821, (din poesiile repaus. Vas. Fabianu).

Monete si medalii antice si alte anticitati, colectiunea dului Ces.

Boliacu.

Con vorbirile literarie contr'a Barnutiu.

Moldov'a la anulu 1829, de V. Fabianu.

Despre istoria Transilvaniei dupa com. Emericu Mikó, de G. Baritiu.

Dictionariu magiaro-romanu, de acelasi.

Comerciulu anticu si comerciulu modernu, de Ioanu Eliadu-Radulescu.

Un'a epistola alui Petru Maior catra dr. Vas. Popu, 9. Aug. 1815.

Epistole agronomice, de Stefanu Popu.

Tesauru de monumente istorice pentru Roman'a, de A. Papiu Ilarianu.

Anuariulu generale alu instructiunei publice in Romani'a.

Vocabulariu romanu-nemtiescu de Saba Pop. Barcianu.

Din datinile vechi ale Transilvaniei, (istoricu), de G. Baritiu.

Compendiu de pedagogia, de I. Popescu.

Epistol'a domnului prepositu Stefanu Moldovanu despre documentele istorice (Nr. 14).

Unu fragmentu din Ateneulu romanu despre literatur'a politica, de I. Eliadu R.

Din dram'a: Constantinu Brancovau in cinci acte, de Dim. Bolintineanu (in mai multi Nri.)

Critic'a in „con vorbirile literarie.“

Din actele societatei „Transilvania.“

Despre medicina cu respectu la poporul romanescu, de dr. Paulu Vasiciu, (mai multi articlui).

Archiv'a istorica a Romaniei, de B. Petriceicu-Hajdeu.

Cuventarea de deschidere a dlui presedinte Vas. L. Popu la adunarea a opt'a a asociat. trans. etc. (Nr. 20.)

Institutulu regescu din Francia, de G. Baritiu.

Bancă generală de asigurări reciproce „Transilvania.”

Scolele elementare în Francia, de G. Baritiu.

Discursu tînutu de Ios. Popu în adun. gener. din Gherla.

Conferinție literară în București.

Epiștore familiare ale lui G. Baritiu catre dr. P. Vasiciu.

Era sub rubrică „Clio” se publică catalogele unui număr foarte mare de documente, care la tempulu seu voru fi cercetate și folosite la scrierea istoriei transilvane, era în parte chiaru și la istoria tierilor vecine.

Tomulu acesta conține 47 cărți 8° și se vede numai cu 3 fr. v. a. Doritorii de a-lu avé, binevoiescă a se adresa catre comitetu la Sibiu.

Domnilor, precum individulu, carele se scie stima presinesi, asia și națiunea ajunsa la cunoștință de sine, simte trebuința imperativă de a reintra din tempu în tempu în sine, de a-si trage samă cu trecutulu seu, și celu mai departat, și celu mai de-n cōce. Noi credem asia, că națiunea noastră are chiaru acumu necesitate multă mai decatu altele multe, de a inchiaé unu computu cu trecutulu seu. Înse asemenea operatiune psichica nu poate decurge între lovirile și vuietele valurilor politice, ci se cere — otium et studium. Se nu parasiu productele literarie și scientifice ale barbatilor, carii ostenescu spre a ne ridica pe acestu terenu, pentru că se nu ne caimă odata amaru.

Red.

Inveniatura catre sateni.

(In limbagiu populariu).

In caile nedreptilor nu merge, nici se rîvnesci caile celoru fara de lege.

Solomonu, pilde. Capu IV. v. 14.

Da ai rîvnit u vreodata, iubite satene, sărtă cuiva, cercetatu-ai mai anteiu, cu ce midiulóce a castigatu elu avere, séu vreo trépta mai inalta, si déc'a se bucura de dens'a, si déc'a e multiamit? Ca-ci nu toti, cati suntu avuti, séu mai presusu decatu tene, nu suntu toti vrednici de starea loru, nu castiga toti cu munca si cu vrednicie adeverata, si nu suntu toti multiamiti.

Cercetatu-ai de ce n'are pace avutulu? de ce n'are ânima trupesilu? De ce se inchina la Dumnedieu fatiarniculu si n'are nici o lege? Ce cugetu are reumatitulu? Ce sfarsitu astăpta pe celu fara de lege, si ce resplatire poate mai avea si peste prundulu vietiei? Cercetatu-ai? nu; dar esci incredintatiu, crestine, cǎtina lui Dumnedieu de multe ori se ascunde si la misericordia vermelui; ca totu lucrulu si aci pre pamentu isi capata resplatirea; se nu te impunga dar ispită a rîvni sărtea celui fara de lege, in privintia fericie.

Adeseaori tu muncindu, suspini amaru in starea in care te află, pentruca abia castigi atatu, catu poate se'ti aduca dio'a ta asudata; dar pe urmă muncei si ostenelei cinstite, somnu indulcitoriu te scutesce in totu cursulu noptii, de tota amaratiunea, care s'a si stracoratu cu apusulu luminei si pacea sufletului teu se pune chiezasiu, ca pe viitoriu mai bine va fi tie, séu celu putienu, ca reulu care sdrobesce sufletului, nu se va atinge de tene. Dreptu aceea se nu rîvnesci caile celoru fara de lege.

Muncesce si scumpulu inavutîtu si multu amaru suspina; ca-ci se scumpesce la tôte, ca-ci tiene minte catu a suferit u facêndu pe altii a suferi, cumu s'a

uscatu că trestei'ă adunandu averea si camat'ă, si cumu pandescu renjindu odraslele lacomiei, se'i arunce pamentu peste ochi, se'lui mostenescă, se'i rapescă averea si s'o risipescă in voie desfreului că prafulu in vijelia; se muncesce bietu si elu; dar n'are nici mila, nici pace, nici cugetu, nici nadejde la Dumnedieu, că'i va resplati bine peste otarulu vietiei, pe care aci a otravit'ă cu blastemulu veduvei si cu suspinulu sermanului. Se nu rîvnesci sărtă lui in privintia fericie, se nu rîvnesci caile celoru fara de lege.

Muncesce si fatiarniculu, că se se arate in publicu aceea ce nu este, se inchina la Dumnedieu si n'are nici o lege, si tremura se nu'lui dea de gol si umbră pasiloru sei. Elu 'si a croit u lege pe séma sa, unu dumnedieu multu uritu: a se façarnici si a se preface chiaru si in cas'a sa, cu ai sei si cu sine, a uri adeverulu si a se sili se prefaca mintiun'a in adeveru; tremura se nu'i scape adeverulu din gura, nici macaru prin visu; de mai multe ori tusiesce pana se scotia vorba din gura; ca-ci mai multu se gandesc cumu s'o prefaca; suride că viper'a candu isbutesc se amagescă pe altulu, si că viper'a se ingalbinesc totu deodata temenduse, nu cumva vendutu-lă si amar'a suridere: la parere tu 'lu credi fericitu, vediendu'lui mai cu stare si de o trépta mai nalta; dar nu scii catu este elu ticalosu si inaintea ómeniloru, ce Dumnedieu ii incérca, si inaintea santului adeveru. Se nu rîvnesci iscusinta fatiarnicului, se nu rîvnesci caile celoru fara de lege.

Muncesce si talchariulu pentru avere si pentru a se face mai pre susu decatu omulu celu tienit, si tremura si gume veghiendu dio'a si noptea, că se despăia pe caletori, se uciga pe celu fara de vina, si că se nu cada totu-de-odata si elu in manile dreptatiei; ostenesc multă că se acopere si urmele calcielor sale, prin orice cotisiu, prin orice poteca in grozavele paduri, că se nu le cunoscă nici canele venatorului; dar si candu capeta ce doresce, totu nu se crede fericie, totu nu se poate bucura, ca-ci mai multi talchari elu are in inimă lui, bataile de cugetu ii sfasie rerunchii; se muncesce că se capete ce poate se'i dea de capu, si talcharindu se obincinuesce la asteptarea unui sfarsitu talcharescu. Abea se revarsa al'ba, bucuria cerului si pamentului, abia resalta rânduri că din cuibulu ei, abia incepe privighetorea se vestesc frumusetă a fapturilor, si talcharulu fuge de lumina, fuge din facia lui Dumnedieu, se ascunde in pescere, unde se obincinuesce a'si inchipui si iadulu ce'si pregatesce; elu n'are alta multiamire, decatu nesatiulu de a se imbeta cu sange nevinovat; elu n'are altu pasu, decatu a'si indestula lacomi'a; si din fiintia urita si necunoscuta in lume, fiintia blastemata, nascuta a slugari si a fi robu pe catelui, te pomenesci ca s'a facutu satenu cu stare, chiaburn séu neguțitoriu de isprava, proprietariu, si rîvnesci la sărtea lui; apoi d'odata audi că'lui au prinsu strajile stapanirei, că'lui au pusu in catusic, l'au trimis la temnitia si din temnitia la oca, séu la mōrte cuvenita.

Unde'i fericirea? Nu, frate crestine, se nu rîvnesci caile celoru fara de lege. Pacea sufletului si bucuria ânimei nu se pote cumpara, nici nu se pote vende cu totu aurulu lumiei. Ferice de tene, déca in starea umilita, te feresci de a vatema pe aprópele teu, te supui voiosu la legea lui Ddieu, muncesci cu cinste si cu vrednicia, bucurandute de aceea ce'ti a datu Dumnedieu; si cá se te feresci de pechatu, 'ti e destulu se te gandesci la tóte faptele tale, că totu ce te impinge ispit'a séu césulu reu, că se faci intr'ascunsu, fia chiaru si nevatamatoriu pentru altii, nu va fi bine, si curendu séu mai tardiu te va da de rîpa.

K. A.

Ad Nr. 67—1869.

C O N S P E C T U

despre urmatorii domni membri ai asociatiunei transilvane romane, carii au contribuitu tacs'a anuale, catu si restantie dela tiparirea unui astufeliu de conspectu in 6. Fauru 1866 incóce, si suntu dupa conclusulu adunarei gen. tienuta in Gher'l'a in 25. si 26. Aug. 1868 (vedi pag. 615 a Transilvaniei) de a se publica.

(Fine).

	tacs'a in v. a. fr.	Pentru cr.	Pentru dipl. fr.
Dn. Soic'a L., aurariu in Buciumu-Poeni, pro 186 ⁵ / ₆	5	—	—
„ Stefanutiu Georgiu, navigatoriu in Alb'a-Jul'i'a, pro 186 ⁴ / ₅	5	—	—
„ Seceiu Georgiu, parochu in Buciumu, p. 186 ⁵ / ₆	5	—	—
Comun'a Secatur'a pro 186 ⁵ / ₆	5	—	—
Dn. Stezariu Const., c. r. capit. pens. si casieriu alu asoc. in Sibiu, pro 186 ⁵ / ₆ , 6/ ₇ , 7/ ₈	15	—	—
„ Stanislavu Teodoru, c. r. capitanu in Sibiu, pro 186 ⁵ / ₆ , 6/ ₇ , 7/ ₈	15	—	—
„ Stanciu de Sandoru Vas., c. r. capit. pens. in Vistea inf., pro 186 ⁵ / ₆ , 6/ ₇ , 7/ ₈	15	—	—
„ Stoicutia Ioane, parochu in Sasiori, pro 186 ⁴ / ₅ , 5/ ₆ , 6/ ₇	15	—	—
„ Silasi Alecs., perceptoriu pens. in S. Reginu, pro 186 ⁵ / ₆ (†)	5	—	—
„ Siandoru Teod., par. in Cuiesci, pro 186 ⁵ / ₆	5	—	—
„ Sciopulu Georgiu, cancel. jud. in S. Reginu, pro 186 ⁵ / ₆ , 6/ ₇	10	—	—
„ Stoic'a Antoniu, asesoriu la tabl'a reg. in M. Osiorheiu, pro 186 ⁵ / ₆ , 6/ ₇ , 7/ ₈	15	—	—
„ dr. Stoic'a Nicolau, medicu in Resinari, pro 186 ⁵ / ₆ , 6/ ₇ , 7/ ₈	15	—	—
„ Solomonu Nicolau, profesoriu in Blasius, pro 186 ⁵ / ₆ , 6/ ₇ , 7/ ₈	15	—	—
„ Stup'a Michailu, negotiatoriu in Rosi'a-de-munte, pro 186 ³ / ₄	5	—	—
„ Strejescu Iancu, proprietariu in Balti in Besarabi'a, pro 186 ⁶ / ₇	2 galb.	—	—
„ Steriu Const., negut. in Brasiovu, pro 186 ⁵ / ₆	5	—	—
„ dr. Szabo Vasiliu, medicu in Sibiu, pro 186 ⁵ / ₆	20	—	—
„ Sustai Nicolau, asesoriu sedr. in Gher'l'a, pro 186 ⁶ / ₇ , 7/ ₈	10	1	—
„ Sachelarie Alecs., functionariu in Bucureşci, pro 186 ⁶ / ₇ (1 lira)	9	52	—
Dn'a Serbanu Veronic'a ved. in S. Reginu, p. 186 ⁵ / ₆	5	—	—
Dn. Siendrea Ignatiu, proprietariu in Rip'a-de-susu, pro 186 ⁶ / ₇	5	—	—
„ Selinc'a Georgiu, oficialu in Clusiu, pro 186 ⁵ / ₆	5	—	—
„ Sabo Dem., protop. in Cosioen'a, pro 186 ⁶ / ₇	5	—	—
R. dn. Sierbanu Mich., canon. in Gher'l'a, pro 186 ⁷ / ₈	5	—	—
Dn. Stoic'a Iovianu, ases. in Fagarasiu, pro 186 ⁷ / ₈	5	—	—

	tacs'a in v. a. fr.	Pentru cr.	Pentru dipl. fr.
Dn. Silvani Mateiu, parochu in Boci's'a, pro 186 ⁷ / ₈	5	—	—
„ Silaghi Teodoru, parochu in Coseiu, pro 186 ⁷ / ₈	5	—	—
„ Silasi Ioane, parochu in Suplacu, pro 186 ⁷ / ₈	5	—	1
„ Sigiarto August., notariu in Agrisi, pro 186 ⁷ / ₈	5	—	—
„ Seremi Ioane, parochu in Rusi, pro 186 ⁷ / ₈	5	—	1
„ Tobias Dionisiu, asesoriu sedr. in Abrudu, pro 186 ⁵ / ₆ , 6/ ₇ , 7/ ₈	15	—	—
„ Tamasiu Nicolau, c. r. locotenente in Alb'a-Jul'i'a, pro 186 ⁵ / ₆	5	—	—
„ Tesl'a Sebastianu, proprietariu in Alb'a-Jul'i'a, pro 186 ⁵ / ₆	5	—	—
„ Tobias Alecs. Amosu, protop. onor. in Abrudu, pro 186 ⁴ / ₅ , 5/ ₆ , 6/ ₇ , 7/ ₈	20	—	—
„ dr. Tincu Avramu, advocatu in S. Sebesiu, pro 186 ⁵ / ₆ , 6/ ₇ , 7/ ₈	15	—	—
„ Tipeiu Ioane, protopopu in Sasu-Sebesiu, pro 186 ⁵ / ₆ , 6/ ₇ , 7/ ₈	15	—	—
„ Truti'a Petru, parochu in Cricau, pro 186 ⁵ / ₆ , 6/ ₇	10	—	—
„ Tatartzzi Spirid., negut. in Orastia, pro 186 ² / ₃	5	—	—
„ Tamasiu Nicolau, parochu in Grindu, pro 186 ⁵ / ₆ , 6/ ₇ , 7/ ₈	15	—	—
„ Tamasiu Clementu, protopopu in Straj'a, pro 186 ⁵ / ₆ , 6/ ₇ , 7/ ₈	15	—	—
„ Tieranu Ioane, protopopu in Lipova, pro 186 ⁵ / ₆ , 6/ ₇ , 7/ ₈ , 8/ ₉	20	—	—
„ Tamasiu Danilu, cancellistu in Cetatea-de-balta, pro 186 ⁴ / ₅ , 5/ ₆	10	—	—
„ Tamasiu Ladislau, capitano supremu in Fagarasiu, pro 186 ⁴ / ₅ , 5/ ₆ , 6/ ₇ , 7/ ₈	20	—	—
„ Tordosianu Alecs., adm. protop. in Alb'a-Jul'i'a, pro 186 ⁴ / ₅ , 5/ ₆	10	—	—
„ Tulbasiu Ioane, secret. finant. in Sibiu, p. 186 ³ / ₄	5	—	—
„ Tancu Simeone, parochu in San-Georgiu, pro 186 ² / ₃ , 5/ ₆ , 6/ ₇	15	—	—
„ Tohati Ioane, v. fiscalu in Desiu, pro 186 ⁷ / ₈	5	—	1
„ Tecariu Georghiul, prot. in Beclaneu, pro 186 ⁷ / ₈	5	—	1
„ Udrea Constantinu, negotiatoriu in Lugosiu, pro 186 ³ / ₄ , 4/ ₅ , 5/ ₆ , 6/ ₇	20	—	—
„ dr. Vasiciu Pavelu, consil. scol. in Clusiu, pro 186 ⁵ / ₆ , 6/ ₇ , 7/ ₈	15	—	—
„ Visea Georgiu, argasit. in Abrudu, pro 186 ⁵ / ₆	15	—	—
„ Vestemeanu Antoniu, canonico in Blasius, pro 186 ⁵ / ₆ , 6/ ₇ , 7/ ₈	15	—	—
„ Vlas'a Ilie, canon. in Blasius, pro 186 ⁵ / ₆ , 6/ ₇ , 7/ ₈	15	—	—
„ Vaida Vasiliu, secret. guv. in Clusiu, pro 186 ⁴ / ₅	5	—	—
„ Vladu Ioane, not. in Rosia-de-munte, p. 186 ⁵ / ₆	5	—	—
Comun'a Vidr'a de susu pro 186 ⁵ / ₆	5	—	—
Dn. Vasiu Alecs., jude comunale in Abrudu-satu, pro 186 ⁴ / ₅ , 5/ ₆	10	—	—
„ Vernescu Georgiu D., advocatu in Bucuresci, pro 186 ⁶ / ₇	4 galb.	—	—
„ Vericeanu Alecs. prof. in Bucuresci, pro 186 ⁶ / ₇	2 galb.	—	—
„ Veissa Teod., adv. in Bucuresci, pro 186 ⁶ / ₇	2 galb.	—	—
„ Vitezu Gregorius de Zsadáni, proprietariu in Teac'a, pro 186 ⁴ / ₅	5	—	—
„ Vestemeanu Georgiu, proprietariu in Clusiu, pre 186 ⁵ / ₆ , 6/ ₇ , 7/ ₈	15	—	—
„ Vicasiu Ioane, protopopu in Hidigu, pro 186 ⁶ / ₇	5	—	—
„ Vaida Gavrilu, protopopu in Sioimosi, pro 186 ⁶ / ₇ , 7/ ₈	10	—	1
„ Vaida Mich. de Sóosmezö, adjunctu guv. in Clusiu, pre 186 ⁶ / ₇	5	—	—
„ Vaida Samuile sen., proprietariu in Samosfaleu, pro 186 ⁶ / ₇	5	—	—
„ Viulcanu Ios., redactoriu in Pest'a, pro 186 ⁷ / ₈	5	—	—
„ Varna Demetriu, prof. in Lapusiu, pro 186 ⁷ / ₈	5	—	1
„ Vaida Dionisiu, propriet. in Olpretu, pro 186 ⁷ / ₈	5	—	1
„ Verticu Gavrilu, ases. in Naseudu, pro 176 ⁷ / ₈	5	—	1

	Tacs'a in v. a. fr.	Pentru er.	Pentru dipl. fr.
Dn. Vela Ventrariu Paulu, profesoriu in Oradea-	5	—	—
mare, pro 1867/8	5	—	—
” Zaharie Nicolau, economu in Orastia, pro	15	—	—
1865/6, 6/7, 7/8	15	—	—
” Zissu Sebestianu, jude la curtea apel, in	2 galb.	—	—
Bucuresci, pro 1866/7	2 galb.	—	—
” Zdrobu Dem., parochu in Panticelu, pro 1867/8	5	—	1

Pentru diplome au platit dn. Iosifu Mircea, cancelar, dn. Mich. Munteanu, dn. Marcu Teodosie sen., dn. Marcu Teodosie jun., dn. Marcu Ciuci, dn. Avramu Ciuci si dn. Todoru Popescu, toti proprietari din Hatieg, à 1 fr. 7

Observare. Acestea sume au intrat in cass'a asociatiei pana la ultim'a Decembrie 1868 c. n.

Sibiu, 31. Decembrie 1868.

Dela cass'a asoc. trans. pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu.

Const. Stezariu, capit. in pens. si casieriu.
I. Popescu, controlorul.

Aprobatu in siedint'a comitetului din 2. Ianuariu 1869.

Sibiu, 3. Ianuariu 1869.

I. Rusu, secr.

Erata la aceasta publicatiune.

1) Pag. 59 au remasu de totu afara: dn. Alecs. Baritiu, parochu in Filea-de-josu, carele au platit tac'sa pro 1864/5, 5/6 si 6/7 15 fr.

2) Pag. 82 dn. Pançiu Const., ases. sed. in M. Osiorheiu, au platit tac'sa restanta pro 1864/5, éra nu pro 5/6 5 fr.

3) Pag. 83 sub Nr. 10 dn. not. consist. in Gher'l'a Lazaru Huz'a au depusu că tacsa pro 1868/9 numai 5 fr., éra nu 10 fr.

Clio. Series Vajvodarum Transilvaniae.

(Continuare).

- 1415 Vajvoda de Kricsor. Vide Kricsor Comit. Zarand.
 1415 Lorandus Lépes de Városkezi Vice-Vajvoda. C. D. T. II.
 1415 Ladislaus de Nádas Vice-Vajvoda. Suppl. C. D. T. III.
 1415 (inter et 1419 Nicolaus de Chak Vajvoda. S. C. D. IV.
 1416 Vajvodae mentio. S. C. D. T. III.
 1416 Nicolaus de Chak Vajvoda Transilvaniae. Fejér Cod. D. T. X. Vol. VIII.
 Nota: 1415 inter et 1438 Lorandus Lépes Vice-Vajvoda. S. C. D. T. I.
 1417 Lorandus Lejes Vice-Vajvoda. Reg. Arch. T. II.
 1417 Nicolaus de Chak Vajvoda Transilvanus. Fejér Cod. D. T. X. Vol. VI. Vide Kolos-Monostor et Szeredai „Notit. Cap. Albens.“
 1417 Nicolaus de Marecal alias Vajvoda Transilvanus. Fejér C. D. T. X. Vol. V.
 1418 Nicolaus de Chak Vajvoda Transilvanus. Fejér Cod. D. T. X. Vol. VI.
 1418 quondam Stiborius, alias Vajvoda Transilvanus.
 1418 Stiborius Vajvoda et Comes de Zonuk. C. D. T. II.
 1418 Nicolaus de Chak. S. C. D. T. III.
 1419 Nicolaus de Chak Vajvoda Transilvanus. Fejér Tomo X. Vol. VI. — Vide Saxones.
 1419 Vajvodae mentio. S. C. D. T. III.
 1419 Lorandus Lépes de Városkezy Vice-Vajvoda, ibid.
 1419 Nicolaus de Chak Vajvoda, ibid.
 1420 Nicolaus de Chak Vajvoda Transilvanus. Fejér X. Vol. VI.
 1421 Nicolaus de Chak Vajvoda Transilvanus. Fejér X. Vol. VI.
 1421 Nicolaus de Chak Vajvoda. S. C. D. T. III.
 1421 Vajvodae jus collationis bonorum ibid.
 1422 Nicolaus de Chak Vajvoda Transilvanus Fejér X. Vol. VI.

- et Comes de Zonuk. — Vide Szeredai „Notit. Capit. Alb.“ et Völtz. Sedis Mediensis.
 1423 Nicolaus de Chak Vajvoda Transilvanus Fejér ibid.
 1424 Nicolaus de Chak Vajvoda Transilvanus. Fejér ibid.
 1425 Nicolaus de Chak Vajvoda Transilvanus ibid. Fejér ibid.
 1425 Lorandus Lépes Vice-Vajvoda. Reg. Arch. T. III.
 1426 Calendas Marty Nicolaus de Chak Vajvoda Transilvanus. Fejér C. D. T. XI.
 1426 jam erat mortuus Nicolaus de Chak Vajvoda. Fejér X. Vol. VI.
 1426 jam erat mortuus Nicolaus de Chak et fuit iniquus. Szeredai „Not. Cap. Alb.“
 1426 2. Aug. vacavit Vajvodatus. Fejér X. Vol. VI.
 1427 Ladislaus de Chak Vajv. Transilvanus. Fejér X. Vol. VI.
 1427 Lorandus Lépes Vice-Vajvoda. Suppl. C. D. T. III.
 1427 Lorandus Lépes Vice-Vajvoda. Reg. Arch. T. III.
 1427 (Paulo ante) fuit Vajvoda Transilvaniae Joannes Gara. — Vide Wagner anal. famil. IV.
 1427 (Paulo post) fuit Petrus Chak de Leva Vajvoda Transilvaniae. Vide Wagner anal. famil. II.
 1428 Ladislaus de Chak Vajvoda. Reg. Arch. T. III.
 1429 Ladislaus de Chak Vajvoda. Reg. Arch. T. III.
 1429 Lorandus Lépes Vice-Vajvoda. Reg. Arch. T. III.
 1429 Ladislaus de Chak Vajvoda Transilvanus. Fejér C. D. T. X. Vol. VII. et T. XI.
 1430 Ladislaus de Chak Vajvoda Transilvanus. Fejér Cod. D. T. X. Vol. VII.
 1431 Ladislaus de Chak Vajvoda Transilvanus. Ibid. et T. X. Vol. VIII. — Vide: Gyeke Comit. Doboka.
 1431 Ladislaus de Chak Vajvoda et Comes de Zonuk. Cod. Dipl. T. III.
 1431 Ladislaus de Chak Vajvoda. Suppl. C. D. T. III.
 1431 Ladislaus filius quondam Joannis de Tamási Vajvodae. Ibid.
 1431 Stephanus Báthori de Somlyo, Comes de Zabdos, Vajvoda et Siculorum Comes. Ibid.
 1431 Lorandus Lépes Vice-Vajvoda. Reg. Arch. T. III.
 1431 Stephanus de Báthor. Reg. Arch. T. I.
 1432 Ladislaus de Chak Vajvoda Transilvanus. Fejér T. X. Vol. VII. Vide Szeredai „Notit. Capit. Alb.“
 1432 Lorandus Lépes Vice-Vajvoda. Ibid.
 1432 Ladislaus de Chak Vajvoda. Suppl. C. D. T. III.
 1433 Lorandus Lépes Vice-Vajvoda. Suppl. C. D. T. III.
 1434 Lorandus Lépes Vice-Vajvoda. Suppl. C. D. T. III.
 1434 Ladislaus de Chak Vajvoda. Suppl. C. D. T. III.
 1334 Ladislaus de Csak Vajvoda Transilvanus. Fejér C. D. T. X. Vol. VII. et T. XI. Vide Küköllővár (hujus Pater Nicolaus de Chak etiam fuit Vajvoda, prout superius).
 1434 Lorandus Lépes de Varaskezi Vice-Vajvoda. C. D. T. III.
 1434 Ladislaus de Chak Vajvoda et Comes de Zonuk, ejus pater fuit Nicolaus de Chak, olim etiam Vajvoda. C. D. T. III.
 1434 Lorandus Vice-Vajvoda. C. D. T. III.
 1435 Lorandus Vice-Vajvoda. C. D. T. III.
 1435 Vidua Stephani de Báthor Vajvodae fuit Catharina de Telegd. Ibid.
 1435 Jacobus Laczk de Szánto alias Vajv. Transilvaniae. Ibid.
 1435 Ladislaus de Chak Vajvoda Transilvanus. Fejér C. D. T. X. Vol. VII. Vide: „Decimae Saxorum“ et Szeredai „Not. Cap. Alb.“
 1435 Hoc anno a jurisdictione Vajvodali eximuntur Saxones.
 1435 Lorandus Lépes Vice-Vajvoda. Fejér X. Vol. VII.
 1435 Ladislaus de Chak Vajvoda. Suppl. C. D. T. III.
 1435 (ante) alter Ladislaus de Chak Vajvoda. S. C. D. T. III.
 1435 Lorandus Lépes Vice-Vajvoda. S. C. D. T. III.
 1435 Lorandus Lépes Vice-Vajvoda. Reg. Arch. T. II.
 1435 Ladislaus de Chak Vajvoda. Reg. Arch. T. III.
 1436 Ladislaus de Chak Vajvoda Transilvanus. Fejér Cod. D. T. X. Vol. VII.
 1436 Petrus Cheh de Leva et Ladislaus de Chak Vajvodae Transilvani. Ibid., item T. X. Vol. VIII.

- 1437 Petrus Cheh de Leva et Ladisl. de Chak Vajv. Transilvani. Ibid.
 1437 Lorandus Lépes. Vide Unio.
 1437 Lorandus Lépes Vice-Vajv. Transilvanus. Fejér X. Vol. VII.
 1437 Fuit Ladislaus de Chak Vajvoda et Lorandus Lépes Vice-Vajvoda. Vide Eder in Felmer.
 1437 Petrus Chak de Leva Vajvoda Transilvaniae. Vide Vesprémi Biogr. med. cent. II. P. II.
 1437 Lorandus Lépes Vice-Vajvoda. Suppl. C. D. T. III.
 1437 Ladislaus de Csak Vajvoda exauctoratur, et manet solus Vajvoda.
 1437 Petrus Cseh de Leva. Reg. Arch. T. III.
 1437 Lorandus Lépes Vice-Vajvoda. Reg. Arch. T. III.
 (Va urma).

Schematismulu gimnasielor din Ungaria

este titlulu cartii aparute sub redactiunea profesorilor Antoniu Bartl si Ios. Felsmann. Schematismulu cuprinde consemnatiunea toturoru gimnasielor sup. si inf., numerulu scolarilor si alte date relative la invetiamentu. Infatisiarea nu e prea favorabila pentru statulu culturei sub corón'a cea santa (Rusi'a inca se numesce santa) a stlui Stefanu. — Cartea acést'a supliesce o lacuna de multu sentita. Unulu dintre autorii sei, dn. Bartl, vechiu amicu alu nostru inca din scólele mai inalte din Vien'a, este unu barbatu de cultura europénă, inaltiatu preste prejudetie.

(Federat.)

Citim in Archivu:

Vasale romane, de cari amu amentitu in Nr. tr., donate museului gimnasiale din Blasius de dn. Mich. Dobo de Rusc'a suntu urmatóriile.

1. Unu blidu de spalatu, de lantu, in form'a celor uitate si acumu, numai fara smaltiu si mai solidu, intregu, că si cumu ar fi de eri.

2. Unu urcioru că de una cupa, lungaretu, de lantu, forma frumósa, intréga, decatu fara tórtă.

3. Altu urcioru mai micu, si cu forma mai rude, scirbu la gura si fara tórtă.

4. Un'a figura de muliere cu perulu impletită că un'a coróna, impresa in terra-cotta; intréga, decatu un'a parte din cositia rupta, nasulu si pucinu din barba vetematu.

5. Un'a caramida in form'a unei mane, gaurita in lungu, că se se pótá infige in toiagu; pre un'a parte cu doue figure omenesci, barbatu si femenia, bine conservate.

6. Un'a caramida mica, patrata oblunga, de mosaiu.

7. Un'a lampa (lucerna), intréga.

8. Fragmentu de un'a lingura de terra-cotta.

9. Ornamentulu unei columne, taliate in piétra.

Rev. dn. Ios. Balintu, parochu gr. cat. in Petridulu de diosu, ne a trimisu in 22. Febr. a. c. totu pentru muzeu:

- a) Un'a bucata de fagiu petrificata, aflata la monastirea Petridului de susu langa chiaea Turdei.
 - b) Unu melciu mare petrificat, aflatu intru unu agru alu seu din Petridu de diosu la loculu nuditu: La varu.
 - c) Unu fragmentu de scoica cestósa petrificata, din chiaea Turdei.
 - d) Un'a stea de fieru, aflata in viniele Turdei, la Oláh-vár.
- Pentru cari mare multiamita! (Arch. Nr. 23).

Invitatíune la prenumeratiunea diariului „DER OSTEN.“

Dela 1. Aprile 1869 fóia „der Osten“ incepe unu nou trimestru.

„Der Osten,“ o fóia septemanala politica, acarui tienta este a se întielege cu popórele Austriei si mai cu séma a se ocupa multu cu circonstantiile grave ale orientului, acésta e de ajunsu pentru a caracteriza publiculu care trebuie se se intereseze de acésta fóia. Fóia „der Osten“ este o pretiosa completare a diaristecei vienese, si in realitate Vien'a este intre tóte capitalele europene, mai potrivita spre a fi loculu unde apara o fóia, care da informari despre starea politica, economica si sociale a resaritului Europei.

Prin curagiós'a sa intervenire, pentru adeveratele interese ale Austriei si pentru emanciparea toturoru popórelor, ea si-a atrasu dejá unu circulu de lectori fórte considerabilu.

Fóia „der Osten“ aduce cele mai interesante novele politice si diplomatice, care, din colónele sale trecu in tóte diurnalele si are principalmente cele mai autentice sciri despre Orientu.

Fóia „der Osten“ lupta cu energia pentru inpacarea si bun'a intielegere, cu Boem'i'a si Poloni'a, si pentru drepturile naturali popórelor nemagiare, care traiescu in Ungaria.

Fóia „der Osten“ aduce articole politice si foitie, corespondintie originale din tóte locurile principale, interne si esterne, tóte novelele din intru si afara, scieri, sciri economice, politice si bursale, notitiile curselor de monede si comunicatiuni privitóre la literatura, arte si spiritu.

Acésta fóia se occupa cu multu zelu si de cestiu-nile ce atingu pe romani. Nu vomu sci face o mai buna recomandatiune la Romanii, carii dorescu a se aboná la unu diariu germanu, bine redactatu si de celu mai mare interesu, decatu a dá preferentia diariului „der Osten.“

Cu tóte aceste „der Osten“ costa numai 1 fior. 50 cr. pentru unu trimestru, 3 fr. pentru unu semestru, si 6 fr. pe unu anu.

A se adresá la administratiunea fóiei „der Osten“ Vie'na, Parkring, in cas'a societatii pentru Horticultura.